Висока могила, що була насипана колись людськими руками на видному місці посеред степу, край битого шляху, дійшла до нас скрізь століття і понині височить посеред розлогих полів на межі Бистрицьких, Прибережненських і Дерганівських земель і нагадує людям про славне історичне минуле нашого народу, про його важкий і тернистий шлях, про нашу святу землю, що рясно скроплена потом і кров'ю волелюбних пращурів, які поважали людей, любили рідний край і в кривавих битвах з лютими ворогами боронили її і часто-густо за це платили своїм життям.

Вшановуючи пам'ять наших дідів і прадідів, які поклали на олтар свободи України своє життя, в неділю 15 серпня на козацькій могилі благочинний Ружинського округу УПЦ Київського патріархату отець Андрій Яким відслужив панахиду. А розповів про це святе місце священику житель Прибережного Михайло Микитович Федун.

- Років п'ятдесят тому, коли я випасав корів, це місце вважалося святим, - зазначає Михайло Микитович. – Більшість місцевих жителів знали, що це козацька могила, тому приходили сюди, щоб віддати шану загиблим. Тоді ще не було лісосмуг і жодних дерев, а серед широких ланів на рівнині височіла одна могила. Поля орали кіньми і могилу акуратно оборювали. Випасаючи корів ми забиралися на вершечок могили, а тоді вона була ще вищою, звідки відкривалися прекрасні краєвиди на Ружин, Бистрик, Дерганівку, Прибережне. Але це вже була радянська доба, а войовничі атеїсти намагалася знищити історичну пам'ять в людей, тому на цьому місці зробили «скотомогильник».

На початку 90-років почала відроджуватись національна самосвідомість українців. Вивчивши історичні матеріали, вчитель історії Бистрицької середньої школи Олександр Олександрович Кравчук звернувся до бригадира тракторної бригади колгоспу «Україна» Миколи Петровича Кравчука і попросив його допомогти впорядкувати це історичне місце. Спільними зусиллями школярів та механізаторів Козацька могила була приведена в належний порядок. Двадцять п'ятого травня 1993 року тут було встановлено дубовий хрест, до якого прикріпили табличку з підписом та зламану підкову. Під керівництвом Олександра Олександровича в школі запрацював історичний гурток «Джура», який діяв до 1998 року, поки вчитель працював у Бистрику. Кожного року учні школи та й місцеві жителі приходили на це святе місце, аби вшанувати пам'ять наших пращурів. Варили куліш, читали вірші Тараса Шевченка, зокрема, уривки з поеми «Гайдамаки».

Тепер ця могила занедбана, обросла деревами та бур'янами, похилився дубовий хрест, відпала підкова. Сумно стає на душі, коли бачиш таку картину. І це в той час, коли по всій

Україні, встановлюється історична справедливість, з небуття воскресають герої минулого. То ж чи не пора нам «славних прадідів великих правнукам поганим» спільними зусиллями відродити на території району цю Козацьку могилу. Переконаний якби її облатувати як слід, встановити гранітний, або залізний хрест, то не один «подорожній» низько схилив би голову вклоняючись славним синам України. Це місце стало би цікавим не тільки для жителів району, але й туристів.

Василь КОПАЧ,

15 серпня 2012 року, с. Бистрик Ружинського району

Нижче подані фотографії козацької могили

Користуйтесь стрілками "**вліво**" та "**вправо**" щоб гортати фотографії. Натисніть на будь-яку з фотографій щоб збільшити її.

-

Козацька могила

Призабута козацька могила, с. Бистрик Ружинського району, 15 серпня 2012 року

-

Призабута козацька могила

Отець Андрій Яким та житель Прибережного Михайло Микитович Федун, призабута козацька могила, с. Бистрик Ружинського району, 15 серпня 2012 року